

РЕШЕНИЕ

№ 243

гр. Варна , 18.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 13 СЪСТАВ в публично заседание на шестнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно наказателно дело № 20213110201826 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „Брадърс Билдинг“ ООД, против Наказателно постановление № 03-013182/07.10.2020г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Варна, с което на „Брадърс Билдинг“ ООД е наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 200лева, на основание чл. 416 ал.5, вр. чл. 415 „в“ ал.1 от КТ.

В жалбата декларативно се оспорва фактическата обстановка и се иска отмяна на постановлението като незаконосъобразно, неправилно и постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание въззивната страна, редовно призована, се представлява от адв.С., който моли съда да уважи жалбата на посочените в нея основания.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание се явява упълномощен представител, който оспорва жалбата и моли съда, да потвърди атакуваното наказателно постановление.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от **фактическа страна** следното:

На 26.08.2020г. служители на Д”ИТ”, един от които св. Е.Н., извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на „Брадърс Билдинг“ ООД в строителен обект, находящ се в гр.Варна, ул.“Радецки“ №61. На обекта имало работници, между които и Мардиросян. Свидетелят възприел как лицето боядисва вече заварена метална врата. На лицата били предоставени за попълване на Декларации. В попълнената от Мардиросян декларация по чл. 399 вр. чл. 402 от КТ, в нея той

посочил, че работи като заварчик от същия ден със съответното работно време, че има уговорено трудово възнаграждение и трудов договор. Свид.Н. насрочил и документална проверка, при която му била представена книгата за начален инструктаж по безопасност и здраве при работа. В нея било отразено, че работника е инструктиран не е инструктиран на датата на проверката, а едва на 23.09.2020г..

За установеното в хода на проверката бил съставен протокол № ПР 2024313/25.09.2020г., с който били дадени и съответните предписания.

Поради това спрямо въззивното дружество бил съставен акт за установяване на нарушение за това, че в качеството на работодател не е документирано провеждането на начален инструктаж по безопасност и здраве при работа в книга за инструктаж на Киркор Мардиросян на длъжност „заварчик“ при постъпването му на работа. Било прието, че нарушението е извършено на 26.08.2020г. и квалифицирано като такова по чл.11 ал.5, вр. чл.12 ал.1 и ал.2 от Наредба № РД-07-02 за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж. Актът бил предявен на надлежно упълномощено лице, като тогава, както и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН възражения не били направени и депозирани.

Въз основа на издадения акт било издадено и атакуваното наказателно постановление. С него административно-наказващият орган изцяло възприел констатациите, описани в акта, както и правната квалификация на нарушението- по чл.11 ал.5 вр. чл.12 ал.1 от Наредба № РД-07-02 за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж. Било прието още, че от нарушението не са произлезли вредни последици и то е било отстранено веднага след установяването му. Поради това, на основание чл.416 ал.5 вр. чл.415 „в“ ал.1 от КТ, на въззивното дружество била наложена „Имуществена санкция“ в размер на 200лв.

В хода на съдебното следствие като свидетел бе разпитан св. Е.Н. - актосъставител, чиито показания съдът кредитира изцяло. Свидетелят посочи, че Кьойбашчиев е бил сред работещите на обекта лица, че е бил с работно облекло и в хода на проверката е изпълнил поставена от техническия ръководител задача.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства и тези по административно-наказателната преписка, както и приложените допълнителни писмени доказателства, които преценени в тяхната съвкупност са взаимно и логически свързани и последователни, поради което съдът ги кредитира.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му, и справедливостта на наложеното административно наказание прави следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима, депозирана в срок и от надлежна страна,

поради което и е приета за разглеждане.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- от Директора на Дирекция " Инспекция по труда" гр.Варна на основание чл.416 ал.5 от КТ. То е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, както и в едномесечния срок по чл.52 ал.1 от ЗАНН, считано от датата на съставяне и връчване на акта. В постановлението са посочени нарушените материално правни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано.

Правото на защита е било реализирано в пълнота с подаване на жалбата, поради която пък е образувано и настоящото съдебно производство.

От показанията на свид.Н., както и от писмените доказателства по делото – констативен протокол и копие от страница от книга за начален инструктаж, по безспорен и категоричен начин се установява, че на 26.08.2020г. по отношение на Мардиросян не е било документирано провеждането на начален инструктаж по безопасност и здраве. На тази дата работника е бил установен в обекта, престоил е на труд, но не е бил инструктиран преди да бъде допуснат до работа. Това обстоятелство не се и оспорва. Нормата на чл.281 ал.1 от КТ сочи, че всички работници и служители се инструктират и обучават по безопасните методи на работа. Разпоредбата на чл.3 от Наредба № РД-07-2 за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж, задължава работодателят да не допуска до работа работник и служител, който не притежава необходимите знания и умения и/или не е инструктиран по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Нормата на чл.11 ал.1 т.4 от същата наредба пък предвижда, че работодателят осигурява провеждането на съответните инструктажи на всеки работещ, независимо от срока на договора и продължителността на работното време, включително и на лица, приети за обучение или за повишаване на квалификацията. В този смисъл работника е следвало преди да бъде допуснат до работа да бъде инструктиран, което не е било сторено.

Съдът намира обаче, че неправилно административно-наказващия орган е приел, че за допуснатото нарушение следва да се ангажира отговорността на дружество. В акта и постановлението е посочено, че дружеството, в качеството си на работодател не е документирано провеждането на начален инструктаж на работника. Приетите за нарушени правни норми на чл.11 ал.5 вр. чл.12 ал.1 и ал.2 от Наредба № РД-07-02, предвиждат, че инструктажите, проведени по реда на наредбата се документират в Книги за инструктажи, че начален инструктаж се провежда на лицата, които постъпват на работа, както и че инструктажът се провежда в деня на постъпване на работа по утвърдена от работодателя програма, която включва изчерпателно изброени въпроси. В този смисъл задължението на работодателя е да осигури провеждането на инструктажите по безопасност и здраве.Съгласно чл.11 ал.2 от Наредбата обаче те се провеждат от длъжностни лица с подходящо образование по ред и условия, определени

от работодателя, като именно длъжностното лице което провежда инструктажа издава и служебната бележка по смисъла на чл.12 ал.3 от Наредбата, а съобразно образецът на книгата в която се документират инструктажите, същите се документират не от работодателя, а от длъжностното лице, което ги е провело. В този смисъл, от анализа на приетите от наказващият орган за нарушени правни норми, може да се направи извод, че задължението на работодателя е да осигури провеждането на инструктаж чрез определянето на длъжностно лице, което да го извършва и документира.Т.е. документирането на инструктажа е вменено в задължение не на работодателя, а на съответното длъжностно лице. В тази насока е и константната съдебна практика - решение по КНАД № 3652/2015год.; решение по КНАХД № 951/2016год. Решение по к.н.а.д. № 3303/2016г. , к.а.н.д. № 3134/2016г. , всички на Административен съд – Варна, решение по н.а.х.д. № 2510/2016г., на ВРС, по н.а.х.д. № 3581/2016г. на ВРС, Решение по к.а.н.д № 3076/2017г. на Административен съд-Варна, решение по н.а.х.д. № 2743/2018г. на ВРС, Решения по к.а.н.д № 2971/2018г. , к.а.н.д. № 800/2019г., к.а.н.д. № 2216/2019г., по к.а.н.д. № 82/ 2019г. на Административен съд-Варна, к.а.н.д. № 2216/2019г., по к.а.н.д. № 1069/ 2020г. на Административен съд-Варна и др. Въззивното дружество като работодател би могло да носи отговорност по наредбата в случай, че изобщо не е определило лице да провежда инструктажа , което би представлявало нарушение на чл.11, ал.1 или ако допусне до работа лице, което не е инструктирано , което пък е нарушение на чл.3 от Наредбата, каквото обаче не е посочено нито в акта, нито в постановлението.

На следващо място следва да се отбележи, че недокументирането на проведен инструктаж, за каквото деяние е ангажирана отговорността на въззивника, не представлява нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, защото за това деяние санкция не е предвидена. Приложената от наказващият орган санкционна норма на чл. 415в, ал.1 от КТ сама по себе си не представлява състав на административно нарушение. Тя съдържа в себе си само санкция за маловажно нарушение и може да намери приложение във връзка с друга норма представляваща състав на нарушение. В случая специална норма предвиждаща санкция за недокументиране на проведен инструктаж не е предвидена. Единствената санкционна норма към която биха могли да бъдат отнесени фактите с оглед посочения като нарушен нормативен акт – Наредба № РД 07-2 за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на ЗБУТ е тази на чл. 413, ал.2 от КТ. Последната обаче изисква деецът да не е изпълнил задълженията си по осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, а с провеждането на инструктажа, макар и недокументиран, това задължение е изпълнено - работникът е бил запознат с всички особености и опасности във връзка с работата, която изпълнява. Както бе посочено по-горе в мотивите нарушение ще има ако инструктаж не е бил проведен. В случая обаче такова обвинение не е повдигнато и не за това е наказан

въззивника. Следва да бъде отбелязано и това, че задължението за документиране на начален инструктаж възниква само в случай, че инструктаж е бил проведен, а такива доказателства (за проведен начален инструктаж на конкретния работник) не са ангажирани от страна на въззиваемата страна върху която и лежи тежестта на доказване в административно-наказателното производство. Представена е книга за начален инструктаж, в която липсва отбелязване за проведен такъв на работника към 27.11.2018год. Липсата на отбелязване в нарочната книга (официалния удостоверителен документ съобразно наредбата) на проведен такъв инструктаж обаче означава само едно, а именно че такъв инструктаж не е бил проведен. Нещо повече факта на непроведен начален инструктаж към първия работен ден на работника се доказва и от съдържанието на самата книга за начален инструктаж. Видно от същата такъв инструктаж е бил проведен на 23.09.2020год..

Поради изложеното до тук, съдът намира, че атакуваното постановление е неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 03-013182/ 07.10.2020г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Варна, с което на „Брадърс Билдинг“ ООД е наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 200 лева, на основание чл. 416 ал.5, вр. чл. 415 „в“ ал.1 от КТ.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд-Варна по реда на АПК.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____